

BİR BAKIMA

SERVER TANILLI

Cumhurbaşkanına Açık Mektup

Sayın Demirel,

Şair **Can Yücel**'in, size gıyabınızda hakareten dolayı koğuşturulmakta oluşunu gazetelerden öğrenmiş bulunuyorum. Bu koğuşturmanın "re'sen" olduğunu da biliyorum. Böylece sizin davadan vazgeçmenizin hiçbir hükmü olmadığı için, şair yargılanacak ve davranışı sabit görüldüğünde hapse atılacak. Siz, olsa olsa, ceza kesinleştikten sonra devreye girebilecek, mahkûmun, sürekli hastalık, sakatlık ve kocama halinin sağlık kurulu raporuyla saptanması koşuluyla bağışlanması yoluna gidebileceksiniz.

Tek açık kapı bu!

Ben de, onun verdiği umut içinde size bu mektubu kaleme alıyorum. Bir kimsenin bir başkasına, hele hele Cumhurbaşkanına hakaret etmeye asla hakkı olmadığını; şair de olsa, yaptığının hoş görülemeyeceğini bilmez değilim. Öyle de olsa yazıyorum. 23 Mart 1998 günlü *Milliyet* gazetesinde, **Hasan Pulur** ustamız, konuya en duyarlı noktadan ve olanca zarıflığıyla eğilmiştir. Onun "kuvve-i kalemiye"siyle yarışmak mümkün değil; sadece duyarlığını bölüşüp bir iki noktaya da ben değinmek isterim. Söyleyeceklerim, zaten bildikleriniz olacak bir yerde. Öyle de olsa, değerli zamanınızı işgal etmeyi göze aldım. Bağışlamanızı dilerim.

Sayın Demirel, "*Anayasası İnsanın*" adlı şu aşağıdaki şiiri lütfen okur musunuz:

*Kan yasası bu insanın:
Üzümden şarap yapacaksın
Çakmak taşından ateş
Ve öpücüklerden insan!*

*Can yasası bu insanın:
Savaşlara yoksulluklara
Ve binbir belaya karşın
İlle de yaşayacaksın!*

*Us yasası bu insanın:
Suyu şavka döndürüp
Düşü gerçeğe çevirip
Düşmanı dost kılacaksın!*

*Anayasası bu insanın:
Emekleyen çocuktan
Uzayda koşana dek
Yürürlükte her zaman!*

Sayın Demirel, şimdi, hiçbir şey yazmasa bu dizeleri yazmış olan insanın, kendi suçu yüzünden de olsa hapse girmesi olasılığı, çoğu insan gibi beni de alabildiğine hırpalıyor.

Bizi bu kaygılardan kurtarınız efendim!

Denk düşürüp sizin de bildiğiniz bir olaydan da söz etmek isterim: 16. yüzyılın dev şairi **Baki Efendi**, ne yapar bilmem, padişahı, **Kanuni Sultan Süleyman**'ı kızdırır. O da şairi, "*sultan-üş şuara*" da olsa Bursa'ya sürgüne yollamaya karar verir. Kendisi de şair ya, fermanını manzum yazdırır ve şöyle der:

Baki-ül bed, azlû beled, nefyü ebed, Bursa'ya red.

Sizin için değil, kimi okurlarım için çevirmiş olayım: "*Kötü Baki, ebedi sürgün cezasıyla, beldeden azledilip Bursa'ya atılmıştır.*"

Baki Efendi'nin yapacak hiçbir şeyi yoktur. Oturur bir dörtlük yazar, sultana verilmesi ricasında bulunur. Yazdığı da şu:

*Çegam, azlû beled, nefyü ebed oldun ise Baki,
Bilürsün ki mülk-ü cihan Süleyman'a değil baki.
Şeha, azlimde ispat-ı tehevür eyledin amma,
Buna çerh-i gaddar derler, ne sen baki, ne ben baki.*

Yine kimi okurlarım için çevirmiş olayım: "*Baki, ülkeden kovulup ebedi sürgüne yollansan da ne gam/ Bilirsin ki, cihan devleti Süleyman'a da kalmamıştır/ Padişahım, azlimde kızgınlığını ispatladın ama/ Buna yaşamın acımasız akışı derler, ne sen kalıcısın ne ben!*"

Şairin yanıtı Kanuni'ye verildiğinde, sultanın gözleri dolar ve bağışlar Baki'yi.

İşte söyleyeceklerim Sayın Demirel!

Ama siz dersenez ki, o Muhteşem Süleyman'dı bense "*Çoban Sülü*". O zaman diyeceğim ki, siz "*Çoban Sülü*" de olsanız, yoksul Fuzulî'nin "*gedayı muhteşemem*" demesi gibi, adaşınızın gönül yüceliğine sahip olduğunuza inanıyorum.

Bu mektubu da bu inanç yazdırdı bana.

Derin saygılarımla efendim...

